

Čís. 3511.

Přípustna jest exekuce vnuceným propachtováním výkonu dlužníkovy poživacího práva k pozemku. Ustanovení §u 150 obč. zák., poslední věta, není na závadu povolení exekuce, nýbrž přichází v úvahu teprve při rozdělení výtěžků.

(Rozh. ze dne 19. února 1924, R II 50/24.)

Žádosti vy.náhajícího věřitele, by byla povolena exekuce propachtováním poživacích práv, jež příslušela dlužníkům k pozemkům, náležejícím vlastnický jich dětem, soud prvě stolice vyhověl, rekursní soud exekuční návrh zamítl.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Nelze souhlasiti s názorem rekursního soudu, že exekuce vnuceným propachtováním poživacích práv, jež přísluší dlužníkům k pozemkům zapsaným v knihovní vložce čís. 84 v D., není přípustna, poněvadž taková služebnost dle §u 485 obč. zák. nemůže býti přenesena na jinou osobu. Ze smluv ze dne 21. září 1910 a 25. října 1910, kterými bylo pro dlužníky zřízeno právo volného používání uvedených pozemků do fysické zletilosti nejmladšího dítěte, proti tomu, že sami budou platiti veškeré daně a veřejné dávky, plyne zřejmě, že poživací právo dlužníků nebylo omezeno jejich osobní potřebou dle §u 504 obč. zák. (užívání), nýbrž, že jim bylo vyhrazeno právo užívati pozemků beze všeho obmezení (§ 509 obč. zák., požívání). Exekuce na takové právo jest dle §u 334 ex. ř. a § 150 obč. zák. přípustna, zákaz §u 485 obč. zák. má tu jen ten význam, že předmětem exekuce není právo samo, nýbrž jeho výkon, takže trvání práva zůstává vázáno na osobu poživatele. Že jmenovitě nelze pokládati exekuční zpeněžení poživacích práv propachtováním dle §u 340 ex. ř. za nepřipustné, plyne z úvahy, že i dlužníci směli dáti pozemky po dobu svého poživacího práva do pachtu. Bezpodstatny jsou také námitky, které vznesli proti povolenému vnucenému propachtování dlužníci. Jejich poživací právo není výměnkem ve smyslu §u 330 ex. ř., neboť dlužníci si ho nevymínili náhradou za odstoupené nemovitosti a při jejich odstoupení, a nenáleží jim doživotně. Pozemky jsou vlastnictvím dětí dlužníků, pocházejí od výměnkářky Marie Š-ové, a ta, převádějíc je do majetku dětí, zřídila rodičům na nich právo poživací do fysické zletilosti nejmladšího jejich dítěte. Ide tu zřejmě o případ poslední věty §u 150 obč. zák., totiž o poživací právo, vyhrazené rodičům na majetku dětí, a právě dle tohoto zákonného předpisu mohou věřitelé rodičů vésti na takové poživací právo exekuci, arci jen s tím důležitým obmezením, že výnos pozemků ručí i na dále za přiměřenou výživu dětí, takže exekuce nemůže jim býti na újmu. Toto zákonné obmezení exekuce není však překážkou jejímu povolení, neboť musí zůstatí podle §u 336 ex. ř. vyhrazeno soudu exekučnímu, by vzal při rozdělení výtěžků pachtovních zřetel na přiměřenou výživu dětí a vydal na ni potřebné peníze.